

ΚΑΪΤΣΑ

Έκδοση των Απανταχού Καϊτσιωτών

ΕΔΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 • Περίοδος Γ' - Χρόνος 28ος • Αριθμός Φύλλου 117 • Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2020
e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com w/s: sylogoskaitsioton.blogspot.com - www.makryrrachi.gr

Το άρθρο της Προέδρου

....ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΦΕΤΟΣ

Τα Χριστούγεννα φέρνουν στο μυαλό όλων μας ...χαρά μεγάλη! Πρωινό ξύπνημα για την εκκλησιά, μια ολοκαίνουρια φορεσιά για την υποδοχή «του Ήλιου της Δικαιοσύνης», μια στοίβα κουραμπιέδες και μελομακάρονα, ένα ταψί ολόφρεσκος και αχνιστός μπακλαβάς. Οικείες και ζεστές εικόνες από αναμμένα τζάκια στο χωριό, χιονισμένο τοπίο, οικογενειακά τραπέζια αλλά και κάλαντα, καλικάντζαροι και δώρα απ' το

γενναιόδωρο άγιο της πίστης μας. Χριστουγεννιάτικο δέντρο από κέδρο, που πλεονάζει στο δάσος του χωριού μας, και φάνη με

μορφές «του ευτελέστερου σπηλαίου» από άχυρα των αχυρώνων των γονιών και των παππούδων μας! Άνθρωποι πολλοί στα σπίτια και στην εκκλησιά, ανταμώματα, ασπασμοί και αγκαλιές για τη χαρά της θείας ενανθρώπισης.

Μα φέτος πολλά απ' αυτά γίνηκαν παρελθόν μελαγχολικό. Ένεκα της πανδημίας. Σχεδόν έρημο το χωριουδάκι μας, όπως όλα τα χωριά του κόσμου. Μόνα κι έρημα τα κλειστά μας σπίτια. Χωρίς τους φίλους και τους συγγενείς οι λιγοστοί του κάτοικοι. Χωρίς αυτούς κι εμείς, που ζούμε μακριά τους και που τόσο θέλαμε να ζεσταθούμε στη θαλπωρή της γενέτειρας. Ευτυχώς, τα μέσα μαζικής δικτύωσης, μας έφεραν έστω κινηματογραφικά κοντά σε κάποιες εικόνες.

Ας είναι καλά όσοι συνέβαλαν σ' αυτό. «Ξεπονέσαμε λίγο», που λέμε στο χωριό μας, τις εικόνες, μέσα στις οποίες θέλαμε τόσο, να βρεθούμε ζωντανά! Τί να πούμε;

Ας είναι οι τελευταίες απαγορεύσεις μακριά ...απ' την ελευθερία. Ας σκεφτούμε πως όλα γίνονται για κάποιο λόγο. Ας στρέψουμε λίγο τη σκέψη μας στον μέσα κόσμο. Ας αναμετρηθούμε με τον εαυτό μας. Ας παραβλέψουμε λίγο τα λάθη των άλλων. Ας γίνουν τα λάθη όλων μας, αφετηρία για νέο και υγιές ξεκίνημα!

Δεν γίνεται πρόταση για λησμονιά, μα για κάποιες παραβλέψεις, που απαιτούνται για να πάμε μπροστά. Ποιός εξ' άλλου μπορεί να είναι αλάνθαστος; «Ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον θαλέτω», είπε ο Νεογέννητος των ημερών. Ας καταστρέψουμε τα παράπονά μας. «...παράπονο χαμός καιρού σ' ό,τι κανείς κι αν χάσει»

Καλή και χαρούμενη χρονιά σε όλους!

Ευδοκία Οικονόμου

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου σας εύχεται μία δημιουργική και ευλογημένη χρονιά. Το 2021 να φέρει σε όλους προσωπική και οικογενειακή ευτυχία, πρόοδο και υγεία.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Στις 11 Οκτωβρίου 2020 διεξήχθησαν αρχαιρεσίες του Αγροτικού συνεταιρισμού Μακρυρράχης στη Μακρυρράχη προς ανάδειξη νέου Διοικητικού και Εποπτικού Συμβουλίου του Αγροτικού Συνεταιρισμού.

Το Εποπτικό Συμβούλιο που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες είναι:

- ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κουτρούμπας Ηρακλής
- ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Κολοβού Κωνσταντίνα
- ΜΕΛΟΣ: Ψαλλίδας Αθανάσιος
- Στις 16 Οκτωβρίου 2020, συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Διοικητικό Συμβούλιο και προέβη στην κατανομή των αξιωμάτων, ως κάτωθι:
- ΠΡΟΕΔΡΟΣ : Ψαλλίδας Ιωάννης
- ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Μπουλούζος Απόστολος
- ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ & ΤΑΜΙΑΣ: Βλαχάκης Σωτήριος
- ΜΕΛΗ: Καραϊσκος Νικόλαος, Πατρίδας Γεώργιος

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο εύχεται σε όλα τα μέλη του Αγροτικού Συνεταιρισμού καλές γιορτές και ευτυχές το νέο έτος.

Το Προεδρείο ζητά τη συμβολή και τη συμπαράσταση όλων για το τεράστιο έργο που έχει μπροστά του με πολλά και χρονίζοντα προβλήματα δεκαετιών. Ευελπιστούμε ότι όλα τα μέλη των προηγούμενων Διοικητικών Συμβουλίων θα μας βοηθήσουν στο δύσκολο έργο μας.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Ιωάννης Ψαλλίδας

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Θεώρηση Δελτίων Μετακίνησης ΑμεΑ για το έτος 2021

Η Γενική Δ/ση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας ενημερώνει τους ενδιαφερόμενους ότι σύμφωνα με την αριθμ. Δ12α/ΓΠοικ3109/48/21-1-2021 διευκρινιστική εγκύκλιο του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η θεώρηση των Δελτίων Μετακίνησης ΑμεΑ για το έτος 2021 αρχίζει στις 25-01-2021 και λήγει στις 31-10-2021.

Η θεώρηση θα πραγματοποιείται τις εργάσιμες ημέρες, από 9:00 έως 14:00 στα γραφεία των Δ/σεων Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας των Περιφερειακών Ενοτήτων και στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π) των Δήμων.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο **Τάσης Επαμεινώνδας** και η **Σκορδομπέκη Αναστασία** απέκτησαν στις 16/12/2020 το πρώτο τους παιδί, **κοριτσάκι**.
Να τους ζήσει

ΠΕΝΘΗ:

- Τον **Οκτώβριο** εκοιμήθη ο **Καρασίκης Νικόλαος** ετών 87 και η κηδεία του έγινε στη Λάρισα.
- Στις **2-11-2020** εκοιμήθη ο **Ευάγγελος Κων/νος Μόσχος** ετών 83 και η κηδεία του έγινε στην Καΐτσα.
- Στις **17-11-2020** εκοιμήθη ο **Ιωάννης Αναγνώστου** (Πρέσας) ετών 80 στην Αμερική και στις 4-2-2021 η κηδεία του έγινε στην Καΐτσα.
- Στις **7-12-2020** εκοιμήθη ο **Ζαχαρίας Κουτριμπάνος** ετών 80 και η κηδεία του έγινε στην Λαμία.
- Στις **9-12 2020** εκοιμήθη ο **Ιωάννης Γεωργ. Πέτρου** ετών 90 και η κηδεία του έγινε στην Αθήνα.
- Στις **5-1-2021** εκοιμήθη ο **Ευάγγελος Νικ. Ψαλλίδας** ετών 87 και η κηδεία του έγινε στην Καΐτσα.
Τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΜΝΗΜΗ ΙΩΑΝΝΗ Γ. ΠΕΤΡΟΥ

Στις **9-12-2020** ξεκίνησε το μεγάλο ταξίδι ο **Γιάννης Γ. Πέτρου**, στα 90 του χρόνια.

Άνθρωπος της καλής παρέας, του καλού κρασιού, μα λιγομίλητος. Δεν έλεγε πολλά μα εννοούσε όλα τα καλά! «Πότε θάρθετε να κραάσω ένα κρασάκι και να πούμε καμιά καλή ιστορία απ' το χωριό», θα τον άκουγες να λέει όταν συναντούσε ή μιλούσε με πολλούς συγχωριανούς ή συγγενείς.

Αγαπούσε τη γενέτειρα και πάντα ήθελε να μαθαίνει τα νέα του χωριού. Τελειώνοντας το ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ στην ΑΘΗΝΑ και πριν ξεκινήσει τις σπουδές στη ΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, άρχισε να εργάζεται στην ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ του χωριού μας. Υπήρξε ο πρώτος γραμματέας του χωριού μας για δεκαεπτά χρόνια. Πριν τον αείμνηστο Θανάση Παπαθανασίου.

Συνεργάστηκε άριστα με τους επίσης αείμνηστους προέδρους της Κοινότητας του χωριού μας, Γεώργιο Καρασίκη, Κωνσταντίνο Οικονόμου και Χρήστο Πέτρου.

Στη συνέχεια ήρθε στο κλεινόν άστυ στην Αθήνα, όπου συνεργάστηκε με συγχωριανούς σε διάφορες επιχειρήσεις και τελικά διετέλεσε για σειρά ετών υπάλληλος του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ - ΠΡΟΝΟΙΑΣ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ. Εκεί τον συνάντησα, εργασιακά, και η γράφουσα, αφού ο πρώτος διορισμός μου ήταν στο εν λόγω Υπουργείο αλλά σε διαφορετικό τμήμα εργασίας. Ήταν γνωστός και είχαν όλοι ένα καλό λόγο για το ήθος και την εργατικότητα του. Στο Σύλλογο μας έλαβε ενεργό μέρος, αφού υπήρξε και μέλος παλαιότερου Διοικητικού του Συμβουλίου. Ευτύχησε να παντρευτεί την Αθηναία Ελένη (Λέλα) Φασιλή με την οποία έζησαν μια όμορφη, ήσυχη και διαλεχτή ζωή. Τα τελευταία χρόνια τα προβλήματα υγείας τον καθήλωσαν στο σπίτι. Έφυγε με φροντίδα περισσή και ήρεμος. Όπως υπήρξε η ζωή του. Καλό παράδεισο Γιάννη και καλό σεργιάνι στις γειτονιές του.

Ε.ΟΙ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις **7-1-2021** έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του **Ιωάννη Αποστ. Παπαδοκοτσώλη** στην Καΐτσα.
- Στις **7-1-2021** έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του **Κων/νου Καλότου** στην Καΐτσα.
Αιώνια η μνήμη τους.

«ΚΑΪΤΣΑ»

Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών Μακρυρράχης Φθιώτιδας

Εκδίδεται ανά τρίμηνο

– ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

– ΕΚΔΟΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

– Συντακτική Επιτροπή: Ευδοκία Οικονόμου, Μαίρη Αργύρη, Στυλ. Καρανούτσου, Μαρ. Παπαδημητρίου, Σερ. Σπουρνιάς, Ευθ. Ταγκαλάκη, Ευφροσύνη Δασκαλοπούλου.

– Έδρα: Πατησίων 4, Αθήνα 10677, Τηλ./Fax 210-3819693, 6944797439

e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com

ws: sylogoskaitsioton.blogspot.com

Τυπογραφείο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ», Ρήγα Παλαμήδη 5, Αθήνα,

Τηλ./Fax 210-3243158, e-mail: andrikou2004@yahoo.gr

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα άρθρα της εφημερίδας απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων και όχι κατ' ανάγκη το Δ.Σ. του Συλλόγου. Επιστολές και άρθρα με υβριστικό περιεχόμενο ή ανυπόγραφα δεν θα δημοσιεύονται.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

- Στις **26-10-2020**: Θεία Λειτουργία στον Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου κατά την εορτή του ομώνυμου Ιερού Ναού.
- Στις **28-10-2020**: Κατάθεση στεφάνου στο Ηρώο του χωριού μας.
- Στις **6-12-2020**: Εορτή του πολιούχου Αγίου Νικολάου Θεία Λειτουργία στον ομώνυμο Ναό.
(Πληροφορίες: Εκ του Ιερού Ναού).

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΤΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ

Αγαπητοί συγχωριανοί,

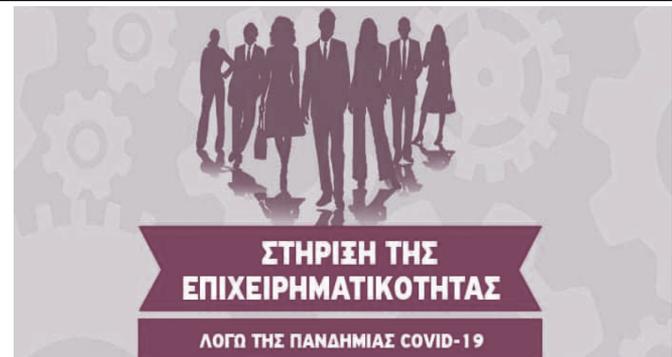
Μετά από έμμεση επικοινωνία με την Πρόεδρο κα Ευδοκία Οικονόμου και τις διευκρινίσεις της, σχετικά με το γεφύρι στα «Πέντε Μύλια» και την αναφορά της στο άρθρο της στην Εφημερίδα «ΚΑΪΤΣΑ» (αρ. φύλλου 116/7-9/2020) ότι «Κανείς μέχρι σήμερα δεν στάθηκε να επουλώσει τις πληγές του», αισθάνομαι την υποχρέωση να διορθώσω το σχόλιο, αναφέροντας ότι ο αείμνηστος πατέρας μου Κώστας Κούτσικας, όσο στεκόταν στα πόδια του, μαζί με τον θείο μου και αδελφό του, Δημήτρη, αρκετές φορές παρουσία μου, φρόντιζε με αγάπη και «τσιμέντωνε» τα τραύματα του γεφυριού.

Στο βιβλίο του «Η ΚΑΪΤΣΑ. Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΤΗΝ ΣΗΜΑΔΕΨΑΝ» (Αθήνα, 2002) και στις σελίδες 300-303, κάτω από τον τίτλο «Η τοξωτή γέφυρα του Ονόχωνου», αναφέρει ότι, το 1994, ο ίδιος είχε φέρει για επιτόπια αυτοψία τον Προϊστάμενο της Τεχνικής Υπηρεσίας Καρδίτσας, ο οποίος αποφάνθηκε ότι το γεφύρι αυτό ήταν άγνωστο στις Υπηρεσίες, ως αχαρτογράφητο. Την ίδια χρονιά, ενημέρωσε το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και τους τότε αρμόδιους υπουργούς κ.κ. Κ. Λαλιώτη και Θ. Μικρούτσικο (Υπ. Πολιτισμού).

Το 1997, ο ίδιος ενημέρωσε και τον τότε υπουργό κ. Ευ. Βενιζέλο. Φαίνεται πως υπήρξε κάποια κινητοποίηση από πλευράς 5^{ης} Εφορίας Νεωτ. Μνημείων Βόλου, η οποία και απαγόρευσε την έκδοση άδειας κατεδάφισής του.

Για περισσότερες πληροφορίες (αναφέρονται ως και οι αριθμοί πρωτοκόλλου των αιτήσεων του Κώστα Κούτσικα προς τους αρμόδιους φορείς), σας παραπέμπω στο παραπάνω βιβλίο του, που υπάρχει στο Γραφείο του Συλλόγου, αλλά και μπορώ να σας παραδώσω. Εν κατακλείδι, κινητοποιήσεις για το γεφύρι υπήρξαν στο παρελθόν, άσκοπες όχι, μάταιες ναι. Αν μη τι άλλο, αποτράπηκε τουλάχιστον η κατεδάφισή του στο πλαίσιο απαλλοτρίωσης της περιοχής.

Ευάγγελος Κ. Κούτσικας

Η Δράση αφορά την **Ενίσχυση Μικρών και Πολύ Μικρών επιχειρήσεων της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας** που επλήγησαν από την πανδημία Covid-19, με τη μορφή επιχορήγησης, παρέχοντας σε αυτές κεφάλαιο κίνησης μη επιστρεπτέο για την **κάλυψη των εξόδων τους εντός του 2021**.

Το ποσό επιχορήγησης που θα λάβει η επιχείρηση μπορεί να ανέλθει στο **50% των εξόδων** του 2019 με **ελάχιστο τα 4.000,00 € και μέγιστο τα 40.000,00€**. Συνεπώς οι επιχειρήσεις που μπορούν να συμμετέχουν στην Δράση πρέπει να είχαν κατά το 2019 έξοδα τουλάχιστο 8.000€ ενώ οι επιχειρήσεις με έξοδα πάνω από 80.000€ θα επιδοτηθούν με μέγιστο ποσό τις 40.000€.

Πώς μπορείτε να στέλνετε:

1. Επιστολές

- Ταχυδρομικός: Πατησίων 4, Αθήνα 10677. Τηλ.- Fax: 210- 3819693.
- Στο e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com

2. Συνδρομές και οικονομικές ενισχύσεις

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με IBAN No.

GR96011015500000155-29619031

Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ.....

...Σ' αυτή τη στήλη, λέμε να γράφουμε διάφορες ιστορίες διασκεδαστικές, σύγχρονες, παλιές, επιστημονικές, αθλητικές, πολιτικές, ιατρικές, μαθητικές, προσωπικές, κοινωνικές, καθημερινές και γενικότερα διδακτικές... Σ τ ε ί λ ε μας κι εσύ τη δική σου... Κι αν είναι ιστορία ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΚΗ ή της περιοχής θα την συμπεριλάβουμε στη Συλλογή για την ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΪΤΣΑΣ... Το Δ.Σ.

Το Βλογημένο Μαντρί Φώτης Κόντογλου «Έργα», τ. Α'

Κάθε χρόνο ο Άγιος Βασίλης τις παραμονές της Πρωτοχρονιάς γυρίζει από χώρα σε χώρα κι από χωριό σε χωριό, και χτυπά τις πόρτες για να δει ποιος θα τον δεχτεί με καθαρή καρδιά. Μία χρονιά λοιπόν, πήρε το ραβδί του και τράβηξε. Ήτανε σαν καλόγερος ασκητής, ντυμένος με κάτι μπαλωμένα παλιοράσα, με χοντροπάπουτσα στα ποδάρια του και μ' ένα ταγάρι περασμένο στον ώμο του. Γι' αυτό τον παίρνανε για διακονιάρη και δεν του ανοίγανε την πόρτα. Ο Άγιος Βασίλης έφευγε λυπημένος, γιατί έβλεπε την απονία των ανθρώπων και συλλογιζότανε τους φτωχούς που διακονεύουνε, επειδή έχουν ανάγκη, μ' όλο που αυτός ο ίδιος δεν είχε ανάγκη από κανέναν, κι ούτε πεινούσε κι ούτε κρύωνε.

Αφού βολόδευε από δω κι από κει, κι αφού πέρασε από χώρες πολλές κι από χιλιάδες χωριά και πολιτείες, έφτασε στα ελληνικά τα μέρη, που 'ναι φτωχός κόσμος. Απ' όλα τα χωριά πρόκρινε τα πιο φτωχά, και τράβηξε κατά κει, ανάμεσα στα ξερά βουνά που βρισκότανε κάτι καλύβια, πεινασμένη λεμπεσουριά. Περιπατούσε νύχτα κι ο χιονιάς βογκούσε, η πλάση ήτανε πολύ άγρια. Ψυχή ζωντανή δεν ακουγότανε, εξόν από κανένα τσακάλι που γάβγιζε.

Αφού περπάτηξε κάμποσο, βρέθηκε σ' ένα απάγκιο που έκοβε ο αγέρας από 'να μικρό βουνό, κι είδε ένα μαντρί κολλημένο στα βράχια. Άνοιξε την αυλόπορτα που ήτανε καμωμένη από άγρια ρουπάκια και μπήκε στη μάντρα. Τα σκυλιά ξυπνήσανε και πιάσανε και γαβγίζανε. Πέσανε απάνω του να τον σκίσουνε μα, σαν πήγαινε κοντά του, σκύψανε τα κεφάλια τους και σερνότανε στα ποδάρια του, γλείφανε τα χοντροπάπουτσα του, γρούζανε φοβισμένα και κουνούσανε παρακαλεστικά τις ουρές τους. Ο Άγιος σίμωσε στο καλύβι του τσομπάνου και χτύπησε την πόρτα με το ραβδί του και φώναξε: «*Ελεήστε με, χριστιανοί, για τις ψυχές των αποθαμένων σας! Κι ο Χριστός μας διακόνεψε σαν ήρθε σε τούτον τον κόσμο!*».

Η πόρτα άνοιξε και βγήκε ένας τσομπάνης, παλικάρι ως εικοσιπέντε χρονώ, με μαύρα γένια και δίχως να δει καλά ποιος χτύπησε την πόρτα, είπε στο γέροντα: «*Πέρασε μέσα στ' αρχοντικό μας να ζεσταθείς! Καλή μέρα και καλή χρονιά!*»

Αυτός ο τσομπάνης ήτανε ο Γιάννης ο Μπάικας, που τον λέγανε Γιάννη Βλογημένον, άνθρωπος αθώος σαν τα πρόβατα που βόσκαγε, αγράμματος ολότελα. Μέσα στην καλύβα έφεγγε με λιγοστό φως ένα λυχνάρι. Ο Γιάννης, σαν είδε στο φως πως ο μουσαφίρης ήτανε γέροντας καλόγερος, πήρε το χέρι του και τ' ανασπάστηκε και το 'βαλε απάνω στο κεφάλι του. Ύστερα φώναξε και τη γυναίκα του, ως είκοσι χρονώ κοπελούδα, που κουνούσε το μωρό τους μέσα στην κούνια. Κι εκείνη πήγε ταπεινά και φίλησε το χέρι του γέροντα, κι είπε:

«*Κόπιασε παππού να ξεκουραστείς.*»

Ο Άγιος Βασίλης στάθηκε στην πόρτα και βλόγησε το καλύβι κι είπε:

«*Βλογημένοι να 'σαστε, τέκνα μου, κι όλο το σπιτικό σας! Τα πρόβατά σας να πληθαίνουν ως του Ιώβ μετά την πληγήν και ως του Αβραάμ και ως του Λάβαν! Η ειρήνη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού να είναι μαζί σας!*»

Ο Γιάννης έβαλε ξύλα στο τζάκι και ξελόχισε η φωτιά. Ο Άγιος απίθωσε σε μια γωνιά του ταγάρι του, ύστερα έβγαλε το μπαλωμένο το ράσο του κι απόμεινε με το ζωστικό του. Τον βάλανε κι έκατνε κοντά στη φωτιά, κι η γυναίκα του 'βαλε και μία μαξιλάρα ν' ακουμπήσει.

Ο Άγιος Βασίλης γύρισε κι είδε γύρω του και ξανάπε μέσα στο στόμα του: «*Βλογημένο να 'ναι τούτο το καλύβι!*».

Ο Γιάννης μπαινόβγαينه, για να φέρει το 'να και τ' άλλο. Η γυναίκα του μαγειρεύε. Ο Γιάννης ξανάριξε ξύλα στη φωτιά.

Μονομιές φεγγοβόλησε το καλύβι με μίαν αλλιωτική λάμψη και εφάνηκε σαν παλάτι. Τα δοκάρια σαν να 'τανε μαλαμοκαπνισμένα, κι οι πυτιές που ήταν κρεμασμένες σαν να γινήκανε χρυσά καντήλια, και τα τυροβόλια κι οι καρδάρες και τ' άλλα τα σύνεργα που τυροκομούσε ο Γιάννης, λες κι ήτανε διαμαντοκολλημένα. Και τα ξύλα που καιγότανε στη φωτιά ευωδιάζανε σαν μοσκολίβανο και δεν τρίζανε, όπως τρίζανε τα ξύλα της φωτιάς, παρά ψέλνανε σαν τους αγγέλους που 'ναι στον Παράδεισο.

Ο Γιάννης ήτανε καλός άνθρωπος, όπως τον έφτιαξε ο θεός. Φτωχός ήτανε, είχε λιγοστά πρόβατα, μα πλούσια καρδιά. «*Τη πτωχεία τα*

πλούσια!». Ήτανε αυτός καλός, μα είχε και καλή γυναίκα. Κι όποιος τύχαινε να χτυπήσει την πόρτα τους, έτρωγε κι έπινε και κοιμότανε. Κι αν ήτανε και πικραμένος, έβρισκε παρηγοριά. Γι' αυτό κι ο Άγιος Βασίλης κόνεψε στο καλύβι τους, ξημερώνοντας Πρωτοχρονιά, παραμονή της χάρης του, κι έδωσε την ευλογία του.

Κείνη τη νύχτα τον περιμένανε όλες οι πολιτείες και τα χωριά της οικουμένης, άρχοντοι, δεσποτάδες κι επίσημοι άνθρωποι, πλην εκείνος δεν πήγε σε κανέναν τέτοιο άνθρωπο, παρά πήγε στο μαντρί του Γιάννη του Βλογημένου.

Σαν βολέψανε τα πρόβατα, μπήκε μέσα ο Γιάννης και λέγει στο γέροντα:

«*Γέροντα, μεγάλη χαρά έχω απόψε που ήρθες, ν' ακούσουμε κι εμείς κανένα γράμμα, γιατί δεν έχουμε εκκλησία κοντά μας, μήτε καν ρημοκλήσι. Εγώ αγαπώ πολύ τα γράμματα της θρησκείας μας, κι ας μην τα καταλαβαίνω, γιατί είμαι ξύλο απελέκητο. Μία φορά μας ήρθε ένας γέροντας Αγιονορίτης και μας άφησε τούτη την αγιωτική φυλλάδα, κι αν λάχει να περάσει κανένας γραμματιζόμενος καμιά φορά, τον βάζω και τη διαβάει. Εγώ όλα όλα τα γράμματα που ξέρω είναι τρία λόγια που τα λέγε, τυπωθήκανε στη θύμησή μου. Αυτός ο γραμματικός έλεγε και ξανάλεγε: «*Σκώνιτι ου μήτηρ του κι τουν ανισπαζιτι κι του λέγ: Τέκνου μου! Τέκνου μου!*» Αυτά τα γράμματα ξέρω...*»

Ήτανε μεσάνυχτα. Ο αγέρας βογκούσε. Ο Άγιος Βασίλης σηκώθηκε απάνου και στάθηκε γυρισμένος κατά την ανατολή κι έκανε το σταυρό του τρεις φορές. Ύστερα έσκυψε και πήρε από το ταγάρι του μια φυλλάδα κι είπε: *Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνες των αιώνων!*».

Ο Γιάννης πήγε και στάθηκε από πίσω του και σταύρωσε τα χέρια του. Η γυναίκα του βύζαξε το μωρό και πήγε κι εκείνη και στάθηκε κοντά στον άντρα της.

Κι ο γέροντας είπε το «*Θεός Κύριος*» και τ' απολυτίκιο της Περιτομής «*Μορφήν αναλλοιώτως ανθρωπίνην προσέλαβες*», χωρίς να πει και το δικό του τ' απολυτίκιο, που λέγει: «*Εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος σου*». Έμεινε γλυκά και ταπεινά, κι ο Γιάννης κι η Γιάννα τον ακούγανε με κατάνυξη και κάνανε το σταυρό τους. Κι είπε ο Άγιος Βασίλης τον όρθρο και τον κανόνα της εορτής «*Δεύτε λαοί, άσωμεν*», χωρίς να πει το δικό του κανόνα «*Σου την φωνήν έδει παρείναί, Βασίλειε*». Κι ύστερα είπε όλη τη λειτουργία κι έκανε απόλυση.

Καθίσανε στο τραπέζι και φάγανε, ο Άγιος Βασίλης ο Μέγας, ο Γιάννης ο Βλογημένος, η γυναίκα του κι ο μπάμπια-Μάρκος ο Βουβός, που τον είχε συμμαζέψει ο Γιάννης και τον βοηθούσε. Και σαν αποφάγανε, έφερε η γυναίκα τη βασιλόπιτα και την έβαλε απάνω στο σοφρά. Κι ο Άγιος Βασίλης πήρε το μαχαίρι και σταύρωσε τη βασιλόπιτα κι είπε:

«*Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος!*»

Κι έκοψε το πρώτο κομμάτι κι είπε: «*του Χριστού*», έκοψε το δεύτερο κι είπε: «*της Παναγίας*», κι ύστερα έκοψε το τρίτο και δεν είπε: «*του Αγίου Βασιλείου*», αλλά είπε: «*του νοικοκύρη του Γιάννη του Βλογημένου!*».

Πετάγεται ο Γιάννης και του λέγει: «*Γέροντα, ξέχασες τον Αη-Βασίλη!*». Του λέγει ο Άγιος: «*Αλήθεια, τον ξέχασα!*». Κι έκοψε ένα κομμάτι κι είπε: «*Του δούλου του Θεού Βασιλείου!*».

Ύστερα έκοψε πολλά κομμάτια, και σε κάθε ένα που έκοβε έλεγε: «*της νοικοκυράς*», «*του μωρού*», «*του δούλου του Θεού Μάρκου του μογιλάλου*», «*του σπιτιού*», «*των ζωντανών*», «*των φτωχών*».

Λέγει πάλι ο Γιάννης στον Άγιο:

«*Γέροντα, γιατί δεν έκοψες για την αγιοσύνη σου;*»

Του λέγει ο Άγιος: «*Έκοψα, ευλογημένε!*». Μα ο Γιάννης δεν κατάλαβε τίποτα, ο καλότυχος!

Έστρωσε η γυναίκα, για να κοιμηθούνε. Σηκώθηκε να κάνουνε την προσευχή τους. Ο Άγιος Βασίλης άνοιξε τις απαλάμες του κι είπε την δική του την ευχή, που τη λέγει ο παπάς στη λειτουργία:

«*Κύριος ο Θεός μου, οίδα ότι ουκ είμι άξιος, ουδέ ικανός, ίνα υπό την στέγην εισέλθης του οίκου της ψυχής μου...*»

Σαν τέλειωσε την ευχή κι ετοιμαζόντανε να πλαγιάσουνε, του λέει ο Γιάννης: «*Εσύ γέροντα, που ξέρεις τα γράμματα, πες μας σε ποια παλάτια άραγες πήγε απόψε ο Αη-Βασίλης; Οι αρχόντοι κι οι βασιλιάδες τι αμαρτίες μπορεί να 'χουνε; Εμείς οι φτωχοί είμαστε αμαρτωλοί και κακορίζικοι, επειδή η φτώχεια μας κάνει να κολαζόμαστε!*»

Ο Άγιος Βασίλης δάκρυσε. Σηκώθηκε πάλι απάνω, άπλωσε τις απαλάμες του και ξαναείπε την ευχή αλλιώςτικα:

«*Κύριε ο Θεός μου, οίδας ότι ο δούλος Ιωάννης ο απλούς, άξιος έστιν και ικανός ίνα υπό την στέγην αυτού εισέλθης ότι νήπιος υπάρχει και των τοιούτων εστίν η βασιλεία των ουρανών...*»

Και πάλι δεν κατάλαβε τίποτα ο Γιάννης ο καλότυχος, ο Γιάννης ο Βλογημένος.

Λεξιλόγιο:

Βολοδέρνω: Βασανίζομαι γυρνώντας από δω κι από κει.

Λεμπεσουριά: φτωχολογιά

Ρουπάκι: αγριοβελανιδιά

Ξελοχίζω: ζωηρεύω τη φωτιά

Πυτιά (η): μαγιά απ' την οποία γίνεται το τυρί

Μογιλάλος: βουβός

Επιλογή κειμένου : Έφη Ταγκαλάκη

ΙΣΤΟΡΙΕΣ.....

Φραντς Κάφκα «Τα γράμματα της κούκλας»

Στα 1923, κατά τη διάρκεια ενός περιπάτου στο Στέγκλιτς του Βερολίνου, ο Φραντς Κάφκα και η αρραβωνιαστικιά του Φελίτσε Μπάουερ συνάντησαν στο πάρκο ένα κοριτσάκι που έκλαιγε με λυγμούς, επειδή είχε χάσει την αγαπημένη της κούκλα.

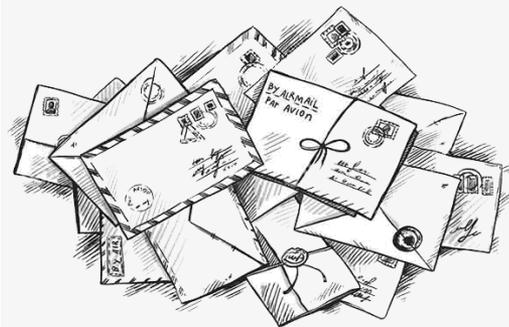
Μαζί έψαξαν για την κούκλα του παιδιού χωρίς όμως να καταφέρουν να τη βρουν. Ο Κάφκα τότε πρότεινε στο κορίτσι να συναντηθούν εκεί ξανά και την επόμενη μέρα και να ξαναψάξουν για την κούκλα του.

Την επόμενη μέρα, παρά τις επίμονες προσπάθειές τους η κούκλα και πάλι δε βρέθηκε!

Ο Κάφκα είπε στο κοριτσάκι να μη στενοχωριέται γιατί η κούκλα είχε πάει ταξίδι και **έδωσε ένα γράμμα το είχε γράψει η ίδια η κούκλα και το εμπιστεύτηκε σε κείνον για να της το δώσει.**

- Σε παρακαλώ μην κλαις, έφυγα σε ταξίδι για να γνωρίσω τον κόσμο, θα σου ξαναγράψω για να σου διηγηθώ τις εμπειρίες μου... έτσι άρχιζε το γράμμα.

Από τότε και για άλλες τρεις εβδομάδες ο Κάφκα έφερνε κάθε φορά και ένα καινούργιο γράμμα από την κούκλα.

Το κοριτσάκι ήταν ευτυχισμένο που μάθαινε τα νέα της και απολάμβανε τον φανταστικό κόσμο που είχε επινοήσει ο Κάφκα. Όμως οι μέρες που θα έπρεπε να φύγει από το Βερολίνο πλησίαζαν και ο ίδιος ανησυχούσε για το πως θα δώσει ένα ικανοποιητικό τέλος.

Στο τελευταίο γράμμα που μετέφερε στο κοριτσάκι, η κούκλα γνώρισε έναν όμορφο νεαρό με τον οποίο ερωτεύθηκαν, αγαπήθηκαν και αποφάσισαν να παντρευτούν με ένα λαμπρό γάμο. Η κούκλα εξηγούσε στο κοριτσάκι πως θα έπρεπε πλέον να κάνει οικογένεια και να αφοσιωθεί σ' αυτή και ως εκ τούτου θα ήταν πολύ δύσκολο να της γράψει ξανά.

Φεύγοντας, πέρασε από το πάρκο για να αποχαιρετήσει το κοριτσάκι, κρατώντας μαζί του ένα δώρο που της άρεσε πολύ. Μια καινούργια πανέμορφη κούκλα.

«**Δεν μοιάζει με την κούκλα μου**», του είπε το κορίτσι. Ο Κάφκα τότε της έδωσε άλλο ένα γράμμα, που είχε γράψει η κούκλα: «**Τα ταξίδια μου, με άλλαξαν.**»

Το κορίτσι αγκάλιασε τη νέα κούκλα και την πήρε μαζί του ευτυχισμένο στο σπίτι του. Ένα χρόνο αργότερα, ο Κάφκα πέθανε.

Πολλά χρόνια αργότερα, η ενήλικη πλέον κοπέλα βρήκε ένα μικρό γράμμα μέσα στην κούκλα. Στο μικρό γράμμα, που υπέγραφε ο Κάφκα έγραφε:

«**Ό,τι αγαπάς μάλλον θα χαθεί, αλλά στο τέλος η αγάπη θα επιστρέψει με άλλο τρόπο.**»

Ένα από τα πλέον όμορφα διηγήματα προέρχεται από ένα μυθιστόρημα του Paul Auster με τίτλο «The Brooklyn Follies». Στο μυθιστόρημα του αυτό ο Auster αφηγείται μια συγκινητική ιστορία για το συγγραφέα Φραντς Κάφκα και τη σχέση του με ένα μικρό κορίτσι και την κούκλα της.

Επιλογή κειμένου : **Μαρία Γεωργ. Παπαδημητρίου**

6ος Παγκόσμιος Διαγωνισμός Ποίησης «Κ.Π. Καβάφης» 2020

Με την ευγενική υποστήριξη της Διεύθυνσης Οργανωτικής και Ακαδημαϊκής Ανάπτυξης του ΥΠ.Π.Ε.Θ.

Η International Art Academy διοργανώνει τον 6ο Παγκόσμιο Διαγωνισμό Ποίησης «Κ.Π. Καβάφης» 2020. Στο Διαγωνισμό μπορεί να λάβει μέρος κάθε ενδιαφερόμενος (ανεξαρτήτως ηλικίας και εθνικότητας), με μια ποιητική συλλογή γραμμένη στην ελληνική γλώσσα.

Ο Διαγωνισμός πραγματοποιείται με την ευγενική υποστήριξη της Διεύθυνσης Οργανωτικής και Ακαδημαϊκής Ανάπτυξης του ΥΠ.Π.Ε.Θ.

ΒΡΑΒΕΙΑ

1ο ΒΡΑΒΕΙΟ: Έκδοση Ποιητικής Συλλογής

Θα δοθούν περισσότερα από 30 Βραβεία.

Θα δοθούν επίσης τιμητικά βραβεία, τιμητικές διακρίσεις και έπαινοι από την International Art Academy σε όλους τους συμμετέχοντες στην Τελική Φάση, ανάλογα με το βαθμό αξιολόγησης των έργων τους.

Θα προκριθούν για Βράβευση στην Τελική Φάση όλες οι ποιητικές συλλογές που πληρούν τα κριτήρια αξιολόγησης.

Τα αποτελέσματα ανακοινώνονται σταδιακά στην ιστοσελίδα.

<http://artsociety.gr/kavafiscom2020.html>

Η αξιολόγηση γίνεται με σειρά προτεραιότητας - παραλαβής των φακέλων και γίνεται με βαθμολόγηση, με το μοναδικό σύστημα της International Art Academy.

Το σύστημα αξιολόγησης IAA επικεντρώνεται και προσδίδει πόντους στα θετικά στοιχεία των συμμετεχόντων, επιβραβεύοντας κάθε καλή προσπάθεια, ενώ παράλληλα επισημαίνει και αναδεικνύει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας κάθε δημιουργού.

Μετά την μεγάλη επιτυχία των προηγούμενων Διαγωνισμών όπου η Οργανωτική Επιτροπή δέχθηκε πολύ σημαντικά έργα από εξαιρετικούς σύγχρονους ποιητές, οι οποίοι εκπροσωπούν επάξια σήμερα την Ποίηση ανά τον κόσμο, η International Art Academy προχωράει με αισιοδοξία στον 6ο Διαγωνισμό, με στόχο να υπηρετήσει με συνέπεια το θεσμό. Αξίζει να σημειωθεί ότι αρκετές βραβευμένες ποιητικές συλλογές από τους προηγούμενους Διαγωνισμούς, εκδόθηκαν ήδη από γνωστούς εκδοτικούς οίκους.

Όλες οι πληροφορίες για τον Διαγωνισμό υπάρχουν στην ιστοσελίδα

http://artsociety.gr/IAA_Poetry_Comppetition_K.PKavafis.pdf

Πληροφορίες - Δηλώσεις Συμμετοχής

Αντωνοπούλου 1 – Αργοναυτών, Βόλος

Τηλ. (0030) 6909.127.982

e-mail: info@artsociety.gr

artacademy@artsociety.gr

web page: www.artsociety.gr

www.artsociety.gr/artacademy

<http://interartacademy.com>

Δηλώσεις του Τσάρλι Τσάπλιν

Ο σερ Τσάρλι Τσάπλιν, ο αγαπημένος μας «Σαρλώ», είναι ένας από τους εμβληματικότερους κωμικούς ηθοποιούς όλων των εποχών. Παρά το κωμικό του στίλ, έχει κάνει μερικές από τις ωραιότερες δηλώσεις σχετικά με την ζωή και μας άφησε μεγάλη πολιτιστική κληρονομιά στα 88 χρόνια που έζησε.

(1) Τίποτα δεν είναι για πάντα σε αυτόν τον κόσμο, ούτε καν τα προβλήματά μας.

(2) Λατρεύω να περπατάω στη βροχή γιατί κανείς δεν μπορεί να δει τα δάκρυά μου.

(3) Η πιο χαμένη μέρα στη ζωή είναι η μέρα που δεν γελάμε.

(4) Η ζωή είναι τραγωδία σε κοντινό πλάνο, αλλά κωμωδία σε μακρινό πλάνο.

(5) Τη δύναμη τη χρειαζόμαστε μόνο όταν θέλουμε να επιβάλουμε κάτι. Διαφορετικά, λίγη αγάπη αρκεί για όλα τ' άλλα

(6) Έξι καλύτεροι γιατροί στον κόσμο...:

1. Ο ήλιος,
2. Ξεκούραση,
3. Άσκηση,
4. Διατροφή,
5. Αυτοσεβασμός
6. Φίλοι.

Μείνε σε αυτούς σε όλα τα στάδια της ζωής σου και απόλαυσε μια υγιή ζωή...

Αν δεις το φεγγάρι, θα δεις την ομορφιά του Θεού...

Αν δεις τον ήλιο, θα δεις τη δύναμη του Θεού...

Αν δεις έναν καθρέφτη, θα δεις την καλύτερη δημιουργία του Θεού. Οπότε πίστεψέ το.

Είμαστε όλοι τουρίστες, ο Θεός είναι ο ταξιδιωτικός μας πράκτορας που έχει ήδη εντοπίσει τις διαδρομές, τις κρατήσεις και τους προορισμούς μας... εμπιστευτείτε τον και απολαύστε τη ζωή. **Η ζωή είναι απλά ένα ταξίδι! Ως εκ τούτου, ζήσε το σήμερα! Αύριο μπορεί να μην είναι.**

Επιλογή κειμένου : **Μαρία Γεωργ. Παπαδημητρίου**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

- Σπουρνιάς Σεραφεΐμ	20,00 €
- Βασιλική Πανοπούλου - Μούλου	20,00 €
- Αθανάσιος Ντένης και ΣΙΑ Ε.Ε.	20,00 €
- Δραγούνη Ιουλία	20,00 €
- Τσώνη Γεωργία	100,00 €
- Σταφύλη Δήμητρα	20,00 €
- Δρίτσα - Τσάτσου Αγγελική του Φωτίου	50,00 €
- Ράμμος Ηλίας	20,00 €
- Πατριδας Δημ. Γεώργιος	50,00 €
- Μπλιτσογιάννη - Σπουρνιά Δήμητρα	50,00 €
- Μπακοζάχος Κων/νος	20,00 €
- Δασκαλόπουλος Δημήτριος	20,00 €
- Κούτσικας Ευάγγελος	75,00 €
- Μαντά - Μελισσού Παναγιώτα	20,00 €
- Κλασίνια - Φακίτσα Ευαγγελία	20,00 €
- Φακίτσα Ελένη	50,00 €
- Πατριδα Στυλιανή	30,00 €
- Πατριδα Ισμήνη	50,00 €
- Τσώνης Αποστ. Παναγιώτης	10,00 €
- Ταγκαλάκη Αμαλία	30,00 €
- Ταγκαλάκη Ευθυμία	30,00 €
- Οικονόμου Στυλιανή	20,00 €
- Οικονόμου Παρασκευή, Οικονόμου Ουρανία	10,00 €
- Ευάγγελος Νικ. Ψαλλίδας	50,00 €
- Τόκοι (συνολικά)	0,21 €

Παρατηρώντας τα λευκά μου μαλλιά, σκέφτομαι και γράφω:

Μπροστά μου έχω δύο βιβλία με δεσπόζοντα τίτλο «Καϊτσα». Συγγραφείς των βιβλίων είναι δύο επιστήμονες, εξαδέλφια μου. Ο Κώστας Ε. Κούτσικας και ο Χαρίλαος Α. Πατρίδας.

Αναρωτιέμαι, τελικά, τι είναι ο χρόνος; Είναι απλά η κίνηση από το εδώ στο εκεί; Είναι μια αλλαγή των μαύρων μου μαλλιών σε λευκά; Είναι η μετάβαση από το παρελθόν στον παρόν; Το παρόν οδηγεί στο αόρατο μέλλον, που μας είναι άγνωστο. «Κοινή γαρ η τύχη και το μέλλον αόρατον, η τύχη έρπει προς το δυσμαθές». Συμπέρασμα, ο χρόνος είναι μια ασφυκτική πραγματικότητα για όλους μας, ανεξαιρέτως και αδιακρίτως.

Εμείς οι άνθρωποι πρέπει να επιληφθούμε του χρόνου, «εξαγοραζόμενοι τον καιρόν». Στο χρόνο εισήλθε και ο Χριστός μας. Μας έδωσε την αφετηρία, προ Χριστού- μετά Χριστόν (π.Χ. - μ.Χ.) με την ενανθρώπιση του ο Θεάνθρωπος. Μας χάρισε την ελπίδα, η οποία μας οδηγεί στην αιωνιότητα. Μας διδάξε ότι κλείνοντας τα ανθρώπινα μάτια, πρέπει να κρατάμε ανοιχτά τα μάτια της ψυχής, στρέφοντας το βλέμμα μας στην αιωνιότητα. Το χρόνο μας, στην ανθρώπινη, γήινη διάστασή του, πρέπει να τον κάνουμε επωφελή και δημιουργικό! Να τον γεμίσουμε με έργα σοφίας, σύνεσης, αγάπης, ειλικρίνειας, καταγραφής της πραγματικής τοπικής παράδοσης και αντικειμενικής ιστορίας.

Προσωπική μου εκτίμηση είναι, ότι επωφελώς όλων μας, εξέλαβαν το χρόνο οι προαναφερόμενοι συγγραφείς τα βιβλία με τον τίτλο «Καϊτσα». Ναι, γράφουν για το χωριό μας. Τον τόπο που γεννηθήκαμε, που είδαμε για πρώτη φορά τις ακτίνες του ήλιου, που αντικρίσαμε τους γονείς μας, τα αδέρφια μας, που γνωρίσαμε το γείτονα και συνομήλικό μας. Οι δύο συγγραφείς γράφουν για τον τόπο και τα χρόνια που, άλλοτε ειρηνικά, άλ-

λοτε πολεμικά και κατακτητικά, τα περάσαμε και επιβιώσαμε. Αυτή είναι η αντικειμενική πλευρά της δικής μας ιστορίας. Γράφουν για τα ήθη και τα έθιμά μας, που για μας τους επιζώντες, αποτελούν γλυκιές αναμνήσεις εμποτισμένες με νοσταλγική διάθεση, για τις επερχόμενες γενιές προγονική ιστορική παρακαταθήκη. Μια βαριά κληρονομιά που εμπνέει και διδάσκει. Προβάλλουν και φωτίζουν το παρελθόν, παραμερίζοντας την ασφυξία του χρόνου.

Στέκομαι στην άποψη του πρώτου συγγραφέα, που αποδίδει την καταγωγή και ονομασία «Καϊτσα» στην Ήπειρο. Η ονομασία προήλθε από τον ομώνυμο οικισμό «Καϊτσα», που υπαγόταν στην κοινότητα Γκρίκας της επαρχίας Σουλίου του Νομού Θεσπρωτίας. Τη θέση αυτή του συγγραφέα προσυπογράφω, προσθέτοντας τα εξής:

Ο Θεόδωρος Αποστολόπουλος, συγγραφέας του γενεολογίου Ομβριακής, στη σελίδα 303 αναφέρει ότι ο προπάππος μου Στέργιος Στεργιόπουλος

Ήρθε το 1825 από την Ήπειρο και ήταν ποιμένας, συνεπώς αναμφισβήτητα Σαρακασιάνος. Διευκρινίζω ότι Σαρακασιάνοι και Βλάχοι δεν ανήκουν στην ίδια φάρα. Μάλιστα, επικρατούσε η συνήθεια, με τη μορφή δέσμευσης, οι Σαρακασιάνοι να παντρεύονται μόνο Σαρακασιάνες γυναίκες. Η δέσμευση αυτή τηρήθηκε και με τον παππού μου Στέργιο Στεργιόπουλο από την Ομβριακή που παντρεύτηκε τη γιαγιά μου από την Καϊτσα, **Αικατερίνη Ευαγγέλου Κουτρούμπα** (1889-1920).

Πολλές πληροφορίες για τους Σαρακασιάνους μας δίδει μέσα

από τα βιβλία του ο αδελφικός μου φίλος **Νικόλαος Ηλία Κασαρός**, ο οποίος, ως γνωστόν, εξελέγη βουλευτής και διετέλεσε Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων και πρόεδρος στον Ε-ΑΓΑ. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο τέως υπουργός **Στέλιος Παπαθεμελής** υπήρξε πρόεδρος 2.500 Σαρακασιάνων βουλευτών ευρωπαϊκών χωρών και Γενικός Γραμματέας ο **Νίκος Κασαρός**. Με την ιδιότητά του ως δικηγόρου, συνέταξε το πρώτο καταστατικό Σαρακασιάνων Θεσσαλίας. Αξίζει να παραθέσω ένα περιστατικό, που συνέβη στον ίδιο και μου το διηγήθηκε: Όταν αρραβωνιάστηκε με την εξαίρετη και όμορφη σύζυγό του, βλάχικης φάρας, δέχθηκε επίπληξη από Σαρακασιάνο κουμπάρο του στον Τύρναβο διότι παραβίασε την άγραφή «δέσμευση» που προανέφερα. Σήμερα, υπάρχουν 40 σύλλογοι Σαρακασιάνων σε όλη τη χώρα και 17 στη γείτονα Βουλγαρία.

Ο Ν. Κασαρός, στο βιβλίο του «Σαρακασιάνοι - Συράκο και Σακαρέτσι, έχει επιλέξει την εικόνα του εμπροσθοφύλλου να κοσμήσει σαρακασιάνικη ενδυμασία, πανάκριβη και σπάνια. Το οπισθοφύλλο καλύπτεται με ένα σαρακασιάνικο πανωφόρι που ονομαζόταν «κοντόκαπα». Ο συγγραφέας επισημαίνει ότι η κοντόκαπα φοριόταν στη Ρούμελη και τη Θεσσαλία. Ενθυμούμαι ότι κοντόκαπα είχε τόσο ο παππούς μου Στέργιος Στεργιόπουλος (πατέρας της μητέρας μου) όσο και ο πατέρας μου. Εγώ φόρεσα την κοντόκαπα ως τσοπανόπουλο. Με όλα τα προαναφερθέντα, επιθυμώ να καταστήσω σαφές ότι οι ιδέα των δύο συγγραφέων (- στους οποίους αναφέρομαι στο παρόν κείμενο) να χαρίσουν τα συγγράμματά τους είναι πολύτιμη. Μέσα στις σελίδες των βι-

βλίων τους περιγράφουν τον τρόπο ζωής των γονέων μας, με αποτέλεσμα να μεταφερθεί σε μας και στα παιδιά μας ατόφιως, καθαρός, αναλλοίωτος και ανόθευτος. Είναι η παρακαταθήκη των γονέων μας προς εμάς, μια παρακαταθήκη που ομοίως τους είχαν κληροδοτήσει οι πρόγονοί τους.

Κατά την προσωπική μου ταπεινή άποψη, αν κάποιος εξ ημών τοποθετούμαστε επικριτικά προς τους συγγραφείς, διαπράττουμε σφάλμα. Διότι είναι φυσικό στον καθένα μας να εμφιλοχωρήσουν λάθη, αβλεψίες και ανακρίβειες ίσως, όχι από πρόθεση αλλά ως αποτέλεσμα παραπληροφόρησης, φαινόμενο σύνηθες στον τύπο και τα Μ.Μ.Ε. Ορθό και δίκαιο είναι να τοποθετηθούμε με καλή προαίρεση απέναντι στα βιβλία των συντοπιτών μας. Να σταθούμε απέναντι τους με ένα αίσθημα αποδοχής, αναγνώρισης και ευγνωμοσύνης. Οι συγγραφείς μας προσφέρουν πολλά, ποικίλα και ωφέλιμα στοιχεία. Ορισμένα εξ αυτών μας τα κάνουν γνωστά, άλλα μας τα υπενθυμίζουν. Είναι πολύ σπουδαίο να σμιλεύεις και να αναμοχλεύεις στη μνήμη των συντοπιτών σου παλιές θύμησες και αναμνήσεις. Κι όπως αναφέρουν οι πατέρες της εκκλησίας, αγάλλεται η ψυχή του κεκοιμημένου όταν μνημονεύεται από τους επιζώντες. Εκτιμώ ότι οι συγγραφείς μας έδωσαν μια αφορμή λέγοντας «όσοι πιστοί προσέλθετε». Γράψτε, διορθώστε και συμπληρώστε για το χωριό μας, την Καϊτσα.

Στο σημείο αυτό, ολοκληρώνω τις σκέψεις μου μνημονεύοντας τον αείμνηστο Κώστα Ε. Κούτσικα και ευχόμενος στον εξαδέλφό μου Χαρίλαο Α. Πατρίδα ταχεία ανάρρωση.

Θεσσαλονίκη, 07-01-2021,
Γεώργιος Δημ. Πατρίδας

ΤΟ Δ.Σ. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ – ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας υπενθυμίζει και εκ νέου ενημερώνει τα μέλη του Συλλόγου, τους φίλους και τους αναγνώστες της «ΚΑΪΤΣΑΣ» ότι:

1. Σε καμία περίπτωση δεν λογοκρίνει άρθρα, που αποστέλλονται προς δημοσίευση στην εφημερίδα μας. Αυτό σημαίνει ότι τα άρθρα δημοσιεύονται, όπως ακριβώς μας τα αποστέλλει προς δημοσίευση ο συγγραφέας τους.
2. Όταν υπάρχουν επιφυλάξεις, ότι τα άρθρα περιέχουν αναληθές περιεχόμενο, τίθενται προς εκτενή συζήτηση σε συνεδριάσεις του Δ.Σ. και για την δημοσίευση ή μη, αποφασίζει η πλειοψηφία των μελών του Δ.Σ.
3. Σε καμία περίπτωση δεν δημοσιεύει άρθρα, που περιέχουν υβριστικό περιεχόμενο, πράγμα, το οποίο θέτει σε υποβάθμιση το πολιτισμικό περιεχόμενο της εφημερίδας ή σε κίνδυνο προσφυγών.
4. Όλα τα άρθρα, όπως σημειώνουμε σε κάθε φύλλο, απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων τους και όχι κατ' ανάγκη εκείνες του Δ.Σ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ενημερώνει τους απανταχού Καϊτσώτες - μέλη του, ότι λόγω της συνεχιζόμενης οικονομικής κρίσης και της σημαντικής μείωσης των ταμειακών διαθεσίμων του Συλλόγου, είναι πλέον αναγκαία η καταβολή της ετήσιας συνδρομής, προκειμένου να καλυφθούν τα λειτουργικά έξοδα του γραφείου και η εκτύπωση και αποστολή της εφημερίδας. Παρακαλούμε για τη συνδρομή σας - οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου, με κατάθεση στον τραπεζικό λογ/σμό:

**ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με
IBAN N° GR96011015500000155-29619031**

**Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν
όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.**

ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ

46. Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ Η ΜΝΗΜΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

(Λουκά β, 20—21, 40—52)

Τά παιδικά χρόνια του Χριστού μας

(ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ)
ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗ Π. ΑΝΑΝΙΑ ΚΟΥΣΤΕΝΗ

Έξεφωνήθη 1 Ιανουαρίου, 2017

Πρωτοχρονιά σήμερα, αγαπητοί αναγνώσται, και η Περιτομή του Κυρίου και η μνήμη του αγίου και Μεγάλου Βασιλείου. Χρόνια Πολλά! Καλή Χρονιά! Υγεία σε όλους και κάθε καλό.

Τό άγιο Εὐαγγέλιο, μᾶς μεταφέρει στό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, ἐκεῖ πού πῆγαν οἱ Ποιμένες σταλμένοι ἀπό τόν Ἄγγελο τοῦ οὐρανοῦ καί εἶδαν τό Θεῖον Βρέφος καί Τό προσκύνησαν. Καί ὕστερα γύρισαν στή στάνη τους καί δόξαζαν καί ὑμνοῦσαν τόν Θεό, γι' αὐτά πού ἄκουσαν ἀπ' τόν Ἄγγελο στό βουνό, γι' αὐτά πού εἶδαν στό ἅγιο Σπήλαιο. Καί στή συνέχεια ἔλεγαν παντοῦ αὐτά τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ἔχουμε καί τήν Περιτομή τοῦ Κυρίου γιά τήν ὁποία μᾶς ὁμιλεῖ τό ἅγιο Εὐαγγέλιο στή συνέχεια, καί μᾶς λέει ὅτι στίς ὀκτώ ἡμέρες πῆγαν ὁ Ἰωσήφ καί ἡ Μαρία καί τό Θεῖον Βρέφος σέ μιά Συναγωγή στή Βηθλεέμ, κι ἔγινε ἡ Περιτομή Του καί ἡ Ὀνοματοδοσία Του. Ἐδῶ βλέπομε τό Χριστό νά ἐφαρμόζει τό Νόμο, νά ταπεινώνεται, νά πονάει, γιατί μᾶς καταδέχτηκε, καί γιατί μᾶς ἀγαπάει, καί δίνει πάντοτε ρέστα μ' αὐτή Του τήν ἀγάπη.

Καί στή συνέχεια λέει τό Εὐαγγέλιο πώς πῆγε ὁ Ἰησοῦς πῆγαν τόν Ἰησοῦ γιά τήν ἀκρίβεια, στή Ναζαρέτ, καί μεγάλωνε. Κι ἦταν ἐπάνω Του ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν ἔκλεισε τά δώδεκα χρόνια τῆς ζωῆς Του τῆς ἐπιγείου, Τόν πῆγαν κατά τήν ἑορτή τοῦ Πάσχα οἱ γονεῖς Του στό ναό τοῦ Σολομώντα. Κι ἀπ' ἐκεῖ γυρίζοντας Τόν ἔχασαν. Πέρασε μιά μέρα πορεία καί τό βράδυ κατάλαβαν πώς δέν ἦταν μέ τούς συγγενεῖς καί τούς γνωστούς. Καί γύρισαν πίσω μέσα στή νύκτα οἱ ψυχοῦλες. Καί Τόν ἔψαχναν τρεῖς ἡμέρες. Καί τήν τελευταία Τόν βρῆκαν στό Ναό τοῦ Σολομώντα νά ἔναι μέ τούς Ἀρχιερεῖς, τούς Νομοδιδασκάλους καί τούς Σοφούς, καί νά συνομιλεῖ, νά τούς ἐρωτᾷ, καί ἐκεῖνοι νά ἀποκρίνονται. Ὁ λαός πού ἄκουγε, τά ἔχασε. Τί παιδάκι εἶναι αὐτό! Πρώτη φορά βλέπομε τέτοιο παιδάκι! Οἱ γονεῖς Του ὅμως ἦταν στενοχωρη-

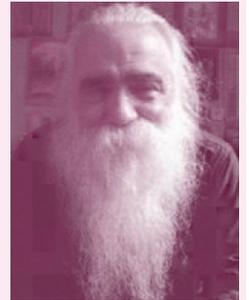
μένοι. Κι ἡ Παναγία Τοῦ εἶπε: «Γιατί μᾶς τό ἔκανες αὐτό; Τρία ἡμερόνυχτα σέ φάχνομε, ἐγώ καί ὁ προστάτης μας Ἰωσήφ. Γιατί τό ἔκανες αὐτό;». Καί ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπε: «Πρέπει νά ἔμαι στά λημέρια τοῦ Πατέρα μου»· γιατί ὁ Ἰησοῦς ἦταν καί Θεός καί ἄνθρωπος.

Καί Τόν πῆγανε τόν Ἰησοῦ στήν Ὑπαπαντή καί Τόν ἀφιέρωσαν στό ναό, ἀλλά δέν ἔμεινε ἐκεῖ. Τόν πῆραν κοντά τους. Ἐκεῖνος ὅμως ἔμεινε ἐκεῖ καί τώρα καθότανε καί μιλοῦσε μέ τόν κόσμο. Στή συνέχεια τούς ἀκολούθησε, καί πῆγαν στή Ναζαρέτ καί ἔκαμε ὑπακοή στή μητέρα Του τήν Παναγία καί στόν προστάτη τους τόν Ἰωσήφ· θεϊκή ὑπακοή, καί αὐτό μᾶς διδάσκει πολλά.

Καί στή συνέχεια λέει τό Εὐαγγέλιο πώς ὁ Ἰησοῦς μεγάλωνε καί πρόκοβε καί στή σοφία καί στή Χάρη. Ἡ Θεία φύση ἔδινε στήν ἀνθρώπινη φύση Του φῶς, χάρη, ὁμορφιά. Καί ἄς τ' ἀκούσουν ἐκεῖνοι πού λένε πώς ὁ Ἰησοῦς πῆγε στίς Ἰνδίες καί ὀπουδήποτε. Ὁχι. Ὁ Ἰησοῦς ἦταν στή Ναζαρέτ, μᾶς τό λέει τό Εὐαγγέλιο καθαρά, καί τά ἄλλα εἶναι παραμύθια.

Γιορτάζομε καί τόν ἅγιο καί Μέγαλο Βασίλειο, ἀπό τίς κορυφαῖες μορφές τῆς Ὀρθοδοξίας καί τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τρισαγαπημένος, ἄνθρωπος θυσίας, ἄνθρωπος ἀγάπης, καί ἄνθρωπος προσφορᾶς μεγάλης καί ἄνθρωπος ἀγιότητος. Τά ἔδωσε ὅλα γιά τόν Χριστό καί γιά τόν ἄνθρωπο. Γι' αὐτό καί μέχρι σήμερα τά παιδιά μας, ἀλλά καί μεῖς πού ἔμαστε παιδιά, τόν περιμένουμε νά μᾶς φέρει δῶρα. Καί μᾶς φέρνει ἐκεῖνος τά δῶρα τοῦ Χριστοῦ· τήν εἰρήνη, τήν ἀγάπη καί τήν ὁμόνοια.

Χρόνια Πολλά σέ ὅλους τούς ἐορτάζοντες!
Καλή Χρονιά καί εὐλογημένη

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ

Ελένη Κ. Φακίτσα

Λογιστής Φοροτεχνικός Α΄ Τάξη

☎ 2232 300642
6973 701661

✉ elenafakitsa@hotmail.com

Δομοκός (Πλατεία Κοτρώνι)

Ποιτικές Λογιστικές Υπηρεσίες Επιχειρήσεων και Ιδιωτών

Μηχανογραφική τήρηση βιβλίων
Δηλώσεις Φυσικών – Νομικών προσώπων
Ενάρξεις – Μεταβολές – Διακοπές επιχειρήσεων

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ, MD
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Ειδικευθείς εις Α΄ Χειρουργική Κλινική ΓΝΑ "ΑΛΙΚΟ"
Μετεκπαιδευθείς εις Montefiore Medical Center, New York, USA

ΛΑΠΑΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΚΗΛΕΣ - ΧΟΛΟΚΥΣΤΟΠΑΘΕΙΕΣ
ΘΥΡΕΟΕΙΔΟΠΑΘΕΙΕΣ - ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΜΑΣΤΟΥ
ΔΙΑΒΗΤΙΚΟ ΠΟΔΙ - ΣΠΛΟΙ - ΛΙΠΟΜΑΤΑ

Πλ. Μεσσολογγίου 7, Παγκράτι 210 9656291 - 6972728331
www.ikaraiskos.gr ikaraiskos.gr@gmx.com

✉ Ιωάννης Ν. Καραϊσκος, Γενικός Χειρουργός
Διεύθυνση 2ου Ιατρείου: Ηφαίστου 4 - 6, Πλατεία Βάρης
(Εναντι Ι. Ν. Εισοδίων Θεοτόκου)

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΑ

Ο ρόλος του παιχνιδιού είναι πολύ σημαντικός για την ανάπτυξη των παιδιών και την εκμάθηση του κόσμου. Όμως, οι γονείς πολλές φορές κατευθύνουν τα παιδιά τους σε επιλογή παιχνιδιών ανάλογα με το φύλο τους. Μάλιστα, πριν ακόμη γεννηθούν φροντίζουν να διακοσμήσουν το δωμάτιό τους ανάλογα με αυτό. Έτσι, επιλέγουν συνήθως ροζ για τα κορίτσια και γαλάζιο χρώμα για τα αγόρια.

«Το παιχνίδι είναι η δουλειά του παιδιού» Μαρία Μοντεσσόρι,

Επιπλέον, οι μεγαλύτεροι αγοράζουν συνήθως κούκλες και παιχνίδια ομορφιάς για τα κορίτσια και αυτοκίνητα, όπλα ή κατασκευές για τα αγόρια. Έτσι, τα οδηγούν στο να υιοθετήσουν τα στερεότυπα των δύο φύλων. Το κορίτσι από τη μια πλευρά μαθαίνει, μέσα από τα παιχνίδια, το ρόλο της καλής νοικοκυράς και να περιποιείται τον εαυτό της και το αγόρι, από την άλλη πλευρά μαθαίνει να είναι δυναμικό, διεκδικητικό και ανεξάρτητο. Βέβαια, αυτή τη νοοτροπία την καλλιεργούν πολλές φορές οι ίδιες οι εταιρείες παιχνιδιών αλλά και οι διαφημίσεις. Ο έντονος διαχωρισμός παιχνιδιών ξεκίνησε μετά το 1980, όταν οι εταιρείες μάρκετινγκ αποφάσισαν να πουλάνε ξεχωριστά παιχνίδια για κάθε φύλο, ώστε οι γονείς να αναγκάζονται να παίρνουν διαφορετικά για τα παιδιά τους. Μάλιστα, ακόμη και σήμερα οι εταιρείες παιχνιδιών φροντίζουν να διακρίνουν, στους διαδρόμους των καταστημάτων τα αγορίστικα από τα κοριτσιόστικα παιχνίδια.

Όμως, τα παιχνίδια καλλιεργούν και άλλα ενδιαφέροντα. Μέσα από αυτά, εκτός από τη διασκέδαση, ένα παιδί μπορεί να ανακαλύψει π.χ. το ενδιαφέρον του για τις επιστήμες, τις τέχνες, τα μηχανήματα κ.α.. Όταν όμως αυτά τα παιχνίδια προορίζονται μόνο για το ένα φύλο, το άλλο φύλο χάνει τη δυνατότητα να ανακαλύψει κάτι που θα του είναι χρήσιμο στη ζωή του. Έτσι ένα αγόρι π.χ. με μια κουζίνα μπορεί να ανακαλύψει το μελλοντικό του ταλέντο στη μαγειρική και ένα κορίτσι, με ένα «αγορίστικο» παιχνίδι, την ικανότητά της στις μηχανές, στην επιστήμη και την έρευνα.

«**Η δουλειά του παιδιού είναι το παιχνίδι**» έγραψε η παιδαγωγός, φιλόσοφος και γιατρός, Μαρία Μοντεσσόρι. Αν λοιπόν τα παιδιά αφεθούν ελεύθερα στο παιχνίδι τους, χωρίς πρέπει και προκαταλήψεις, θα μπορέσουν μόνο τους να εξερευνήσουν το περιβάλλον τους. Θα πειραματιστούν και θα φτιάξουν με την φαντασία τους ένα σωρό άλλα παιχνίδια. Μόνο τότε θα νοιώσουν πραγματικά ελεύθερα και ευτυχισμένα!

Αμαλία Βίτσου (κόρη Έφης Ταγκαλάκη)
Μαθήτρια Γ' Γυμνασίου

ΤΟ ΒΟΝΙΤΣΙΑΝΙΚΟ

Από το βιβλίο του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΑΝΤΑΡΑ
(ΣΚΟΠΙΑ ΔΟΜΟΚΟΥ)

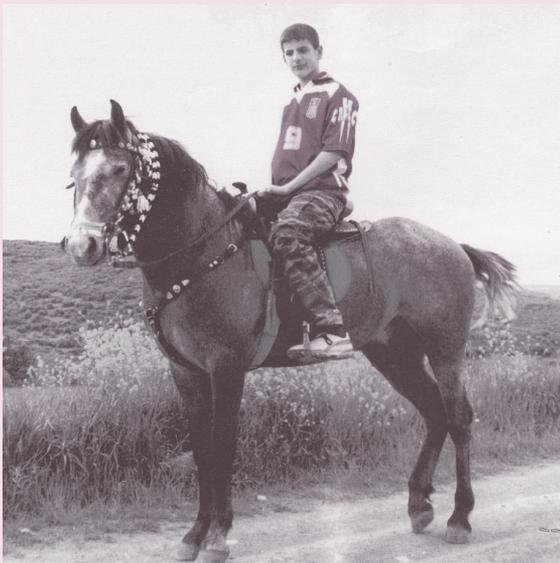
Ο έφιππος **Μαντάρας Νικόλαος** του Βασιλείου με το μαυροσιδέρικο βαρβάτο 5 ετών, αγορασμένο από τον άρχοντα Βελισσάρη Βαρδή από το χωριό Παλιάμπελα Βόνιτσας το 2003.

Το πλεκτό χαλί-νάρι είναι αγορασμένο από την Ιορδανία, χειροποίητο από την φυλή της Ερήμου και τους περιβόητους καβαλάρηδες τους «Βεδουίνους».

Η σέλα είναι εισαγωγής από το Τέξας με ανάγλυφα σχέδια και δέρμα βίσωνα.

Το άλογο επωλήθη το 2009 στον Ζαχαρίγκα από το Αίγιο – Πατρών.

Η φωτογραφία το έτος 2004 στη θέση Καραύ στο Παλιοδερελί.

Αφηγήσεις και ταξίδια μέσα από βιβλία

- ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΣΑΤΣΟΥ - ΜΟΝΟ ΛΙΓΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΘΥΜΑΜΑΙ
- ΕΥΔΟΚΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΗ
- ΛΟΥΙΣ ΣΕΠΟΥΛΒΕΔΑ - Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΣΑΛΙΓΚΑΡΙΟΥ ΠΟΥ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ ΤΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΡΑΔΥΤΗΤΑΣ
- ΡΕΑ ΒΙΤΑΛΗ - ΚΑΠΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΨΩ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ
- GUENASSIA JEAN-MICHEL - Η ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΑΘΕΡΑΠΕΥΤΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΩΝ
- Πάτρικ Ζισκιντ - ΤΟ ΑΡΩΜΑ
- JAUME CABRE- CONFITEOR
- Μπολγκακκοφ - Ο Μαιτρ και η Μαργαρίτα
- Φ. Ντοστογιέφσκι - Αδελφοί Καραμάζωφ
- Απόστολος Δοξιάδης - Ο θεός Πέτρος και η Εικασία του Γκολντμπαχ ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ - ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ
- Καλεντ Χοσεϊνι - Χαρταετοί πάνω από την πόλη
- LEE HARPER - Όταν σκοτώνουν τα κοτσύφια
- Βίλχελμ Ράιχ - Άκου ανθρωπάκο
- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ - ΤΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΜΟΥ
- ΕΞΠΕΡΥ - ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ
- SUZANNA TAMARO - ΟΠΟΥ ΣΕ ΠΑΕΙ Η ΚΑΡΔΙΑ
- Ντελια Οουενς - Εκεί που τραγουδούν οι καραβίδες
- Donna Tartt - Η καρδερίνα
- Tara Westover - Μορφωμένη
- ΠΩΛΛΙΝΑ ΣΙΜΟΝΣ - Ο Μπρούτζινος Καβαλάρης
- ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΛΟΥΝΤΕΜΗΣ - ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΜΕΤΡΑΕΙ Τ' ΑΣΤΡΑ
- ΜΠΕΤΙ ΜΑΧΜΟΥΝΤΙ - ΠΟΤΕ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΜΟΥ
- ΜΠΑΛΖΑΚ - Μπάρμπα Γκοριό
- Ζωρζ Σαρή - Ο Χορός της Ζωής
- SCHNEIDER HELGA- Άσε με να φύγω
- BORIS CYRULNIK - Τρέξε να σωθείς
- ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ - Ο έτερος εχθρός
- Gregson Julia - Στην καρδιά των μουσώνων
- KELLEY-LAINE KATHLEEN - ΠΗΤΕΡ ΠΑΝ Ή ΤΟ ΘΛΙΜΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ
- Δημοσθένης Παπαμάρκος - Γκιάκ
- Τζόναθαν Κόου - Τι ωραίο πλιάτσικο

Η Αγάπη είναι Φως, που φέγγει εκείνους που την προσφέρουν και τη λαμβάνουν.

Η Αγάπη είναι βαρύτητα, επειδή κάνει κάποιους ανθρώπους να έλκονται από άλλους.

Η Αγάπη είναι δύναμη, επειδή πολλαπλασιάζει το καλό μέσα μας, και επιτρέπει στην ανθρωπότητα να μην εξαφανιστεί μέσα στον τυφλό εγωισμό της.

Η Αγάπη εκτυλίσσεται και αποκαλύπτει.

Για την Αγάπη ζούμε και πεθαίνουμε.

Η Αγάπη είναι θεός και ο θεός είναι Αγάπη.

Απόσπασμα επιστολής που αποδίδεται στον Αϊνστάϊν

Εύχομαι η αγάπη να εμποτίσει τις καρδιές μας!

Καθώς «πολλαπλασιάζεται με την ταχύτητα του φωτός στο τετράγωνο», μπορεί ν' ανακουφίσει

τους ανθρώπους απ' τη μοναξιά,

τον φόβο και την αρρώστια.

Γιατί, το χάπι πολλές φορές

μπορεί να 'ναι το χάδι.

Ας την προσφέρουμε χωρίς να φοβόμαστε,

Με εκτίμηση,
Μαίρη Αργυρή

Ασπρόμαυρες αναμνήσεις από το σχολείο του χωριού μας. (Από το αρχείο της δασκάλας Αμαλίας Κούτσικα - Ταγκαλάκη)

Άνοιξη 1967, Διακρίνουμε: Λεμονιά Τσιάγκα, Τασούλα Χριστοπούλου, Αθανάσιος Ψαλλίδας, Ιωάννης Ταγκαλάκης, Γεώργιος Σπουρνιάς, Δημήτριος Μονιάκης, Κούλα Αναστασίου, Βασιλική Ξενιώτη, Σοφία Η. Γκαραβέλα, Ευδοκία Οικονόμου, Γεωργία Μάρρου, Ελένη Δράμαλη, Πόπη Χαντζηραγύρη, Δήμητρα Μπουλούζου, Γκόλφω Χ. Γκαραβέλα, Σούλη Θανασιά, Βασιλική Καραϊσκου, Αθανάσιος Τσεκούρας, Σπύρος Καρανούτσος... *Αναζητήστε κι άλλους, ...αυτούς γνωρίσαμε...*

(1960 - 1961) Οι δασκάλες Αμαλία Κούτσικα - Ταγκαλάκη, Λούλα Ξανθάκη και ο δάσκαλος Λάμπρος Μακρής

*...Για να θυμούνται οι παλιοί
...και να γνωρίσουν
οι νεότεροι....*

Από την Ευδοκία Κ. Οικονόμου

Λέξεις και φράσεις του χωριού - Ντοπιολαλιές:

- Απουμόθκαν τόσοι νουματαίοι: Έπαθαν ασφυξία τόσοι άνθρωποι.
- Αστραπουτσουκανάει όξου: Αστράφτει και βροντάει έξω.
- Έπεσε και γρουμπούλιασι το κεφάλι του:έβγαλε εξογκώματα απ' το χτύπημα στο κεφάλι του.
- Ήταν ένας κατσαπλιάς: αδιάφορος.
- Ζούπα το: Πίεσέ το.
- Μην κριτσιανάς τα δόντια: Μην τρίζεις τα δόντια.
- Είναι αυτός ένας σβόιρας!:δραστήριος, ανήσυχος.